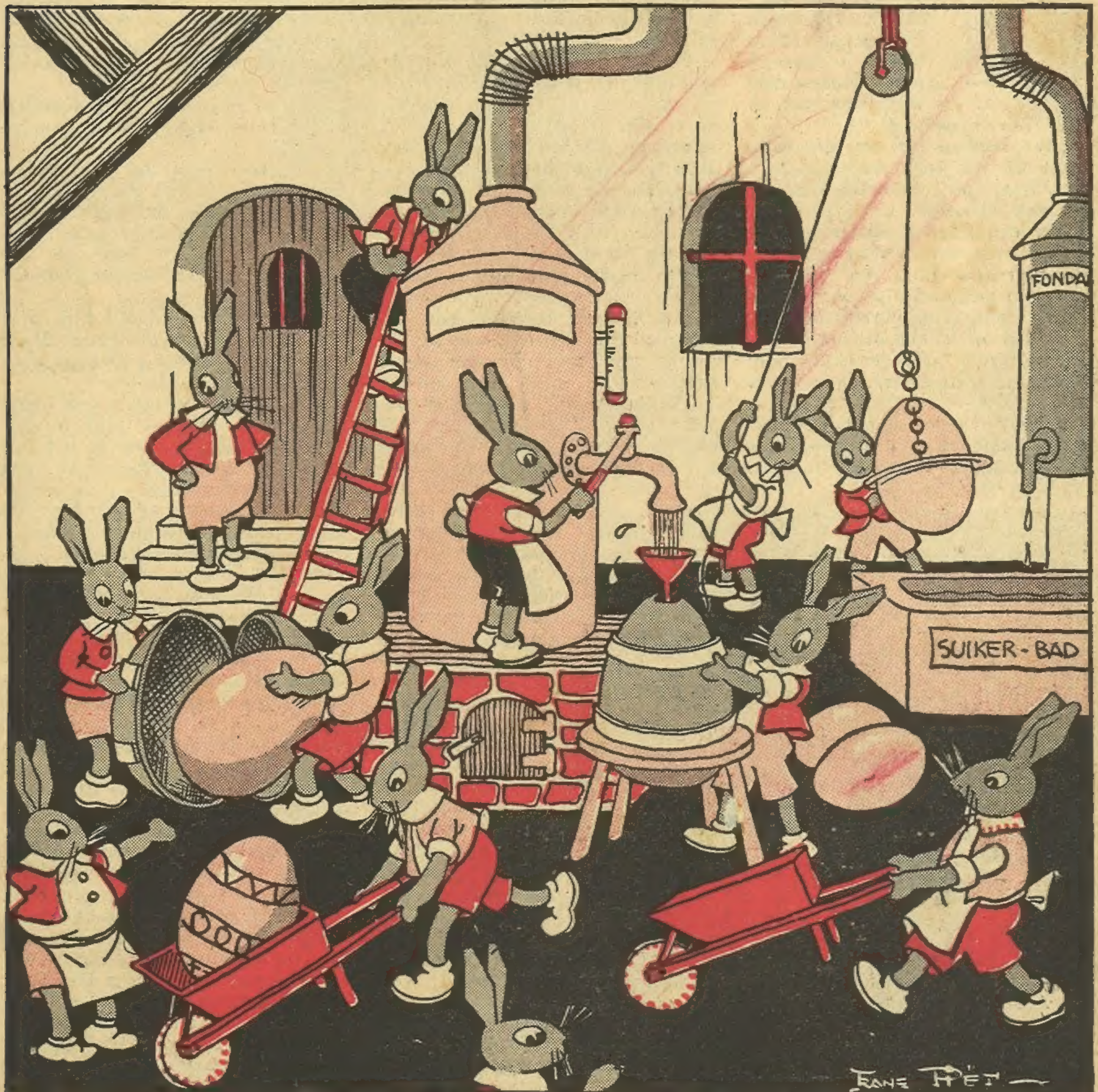
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 6 APRIL 1939

WERK AAN DE WINKEL

103

het paasvuur van Kareltje

KARELTJE woonde met zijn moeder in een heel klein huisje. Door een helgroene deur kwam je daarbinnen. Maar och, wat was het er klein en armoedig!

„We hebben het wel erg arm, maar we zijn toch tevreden, is 't niet, Kareltje?" zei moeder steeds. En dat beaamde Kareltje altijd, want, al hadden ze dan soms niet veel te eten, toch waren ze vrolijk en tevreden met het weinige, waarvan ze konden leven.

Een droog stukje brood smaakte vaak net zo lekker als het fijnste middagmaal. „Als je maar honger hebt," zei moeder, „dan smaakt alles wel."

Dikwijls kregen ze ook wel eens wat en daar waren ze dan maar wát dankbaar voor. „De mensen zijn goed voor ons," leerde moeder aan Kareltje, „en wij op onze beurt moeten ook proberen wat voor anderen te doen, al is het nog zo weinig."

En van moeder leerde Kareltje ook om goed te zijn voor de vogels en de planten. Dikwijls trokken ze er samen op uit, om naar de vogels en planten te gaan kijken. Moeder kon zo heerlijk over alles vertellen! Zo kwam het dan ook, dat Kareltje de beste maatjes met de dieren was. En 's winters, als het erg koud werd en overal een dikke sneeuwlaag lag, zodat de vogels geen voedsel konden vinden, dan kruimelde Kareltje van z'n schamel stukje brood wat af, om uit te strooien voor zijn vogelvrienden.

„Tjiep, tjiep," piepten de vogels dan. Kareltje wist niet, wat dat betekende. Doch geloof maar, dat de vogels wilden zeggen: „Wij danken je wel, hoor; wij zullen jouw goedheid niet vergeten!"

Zó was het in de winter. Maar nu werd het voorjaar. De zon scheen al weer lekker en de vogels kwamen niet meer zo veel, omdat ze in het bos weer genoeg voedsel konden vinden.

„Ze zullen me toch niet vergeten zijn?" vroeg Kareltje aan moeder.

„Welnee, jongen," was het antwoord van moeder, „dat geloof ik stellig niet. Ze hebben het echter nu ook weer zo druk; ze moeten nieuwe nestjes gaan bouwen en dat kost veel tijd. Maar zeg, Kareltje, weet jij eigenlijk wel, dat het overmorgen al Pasen is?"

„O, zo gauw al?" riep Kareltje uit. „Daar had ik niet aan gedacht!"

„Ja, toch is 't zo," zei moeder, „en weet je, in het dorp, waar ik vroeger woonde, ontstaken we op tweede Paasdag altijd onze Paasvuren. 't Zou wel leuk zijn, als wij ook ons Paasvuur konden branden!"

„Hè, ja," zei Kareltje blij, „dat zou ik wel eens willen zien. Maar daar moet je zeker veel hout voor hebben, hè, moeder?"

„Ja, Karel, 't moet een grote stapel van allemaal takken zijn. Maar die kun je zeker in het bos bij elkaar zoeken. Als je nu eens alle afgevallen takken ging sprokkelen, dan zouden we daar best een mooi vuur van kunnen stoken."

„O, dat doe ik dadelijk," jubelde Kareltje en meteen ging hij op stap. Want hij had niet veel tijd meer te verliezen.

Met vlugge passen liep hij het bos in, overal speurend naar afgevallen takken. Maar ach, er was bijna niets meer. Hoe zou dat komen?

„Ben je aan het sprokkelen voor je Paasvuur?" klonk opeens een stem. Karel keek op; daar stond de oude boswachter voor hem.

„Ja, boswachter," klonk het, „maar er is niets meer."

„Dat is ook geen wonder," hernam de boswachter. „Je bent veel te laat, al het hout is al weggehaald. Iedereen uit het dorp maakt dit jaar een Paasvuur. Het is wel jammer voor je, doch je had heus eerder moeten komen."

„Hè," zei Kareltje, „ik had er me zó op verheugd. Ik heb nog nooit een Paasvuur gehad. Maar ja, niets aan te doen, want geld om hout te kópen hebben we niet."

„Ja, boswachter," klonk het, „maar er is niets meer."

De specht met zijn kleurig pakje aan deed reusachtig zijn best....

Een beetje bedroefd ging Kareltje naar huis. Hij had zich al zo op het Paasvuur verheugd. Jammer! Maar kom, hij moest zich in het onvermijdelijke schikken, dat had moeder hem altijd gezegd. 'n Volgend jaar maar beter oppassen en vroeger beginnen met hout te sprokkelen.

„Tjiep, tjiep." 't Was de ekster, die zijn vriend Kraai riep.

„Ik kom," kraste de kraai terug. „Wat is er?"

„Wel," zei de ekster en hij klapwiekte eens hard met zijn vleugels, „heb je straks onzen vriend Kareltje niet in het bos gezien?"

„Nee," zei de kraai.

„Nou, ik wel hoor," piepte de mees, die er ook bijgekomen was. „Hij kwam om hout te sprokkelen voor zijn Paasvuur. Doch er was niets meer, de andere mensen hadden alles al weggehaald."

„Ja," vond de ekster, „is dat nu niet verschrikkelijk? Kareltje, die 's winters altijd zo goed voor ons is en van het weinige, dat hij heeft, nog wat aan ons geeft, kan nu geen Paasvuur stoken!"

„Zou daar nu niets aan te doen zijn, jongens?" vroeg de mees. „Kunnen wij nu niet eens wat voor hem doen?"

„Waar hebben jullie het toch over?" klonk opeens een zware stem. Dat was de eikeboom, waar de vogels opzaten. Die moest er het zijne van hebben. „Nu?" drong hij aan.

O, wat maakte die eik toch een lawaai, als hij sprak.

„Wel," zei de mees, „'t gaat over Kareltje." En toen legde ze alles aan de eik uit.

Nadat de eik het hele verhaal gehoord had, trok hij een diepe rimpel in zijn gezicht."

„Ja," stemde hij toe, „dat is vreselijk. Maar ik denk, dat ik wel een oplossing weet."

„O, eik," riepen de vogels, „dat zou heerlijk zijn. Vertel eens gauw, zeg, hoe we Kareltje kunnen helpen."

„Luister," sprak de Eik en hij trok een wijs gezicht. „Jullie weten, dat aan mijn armen nog een hele boel dorre takken zitten, die moeten er nog allemaal af. Daar zorgt de wind altijd voor, maar ja, nu is er geen wind. Maar als jullie me nu eens hielpen!"

„O, dat willen we maar wat graag doen," piepten de vogels.

„Nu dan," vervolgde de Eik, „jullie moeten allemaal met een vaartje op die takken vliegen, dan breken ze vanzelf wel af. Als jullie allen meehelpen, dan heeft Kareltje morgen genoeg hout voor een Paasvuur!"

„Natuurlijk doen we dat," riepen de vogels verheugd en meteen begonnen ze aan hun werk. Er kwamen nog meer vogels bij. De specht met zijn kleurig pakje aan deed reusachtig zijn best en het eekhoorntje kwam er ten slotte ook aan te pas.

„Knak, knak, knak," klonk het en heel veel dorre takjes vielen naar beneden.

„'t Gaat goed, 't gaat goed," moedigde de eik aan. De vogels zelf kregen er verbazend veel pleizier in en al heel gauw zat er geen dor takje meer aan de boom.

„Ziezo," zei de eik voldaan, „nu ben ik van mijn dorre takken bevrijd en Kareltje heeft genoeg voor zijn Paasvuur."

„Als hij het nu maar vindt," zeiden de vogels.

Nu, daar hoefden ze niet bevreesd voor te zijn, want de volgende dag, al heel vroeg, zei Kareltje tegen zijn moeder:

„Kom, ik ga tóch nog eens kijken, of er geen takken zijn afgevallen vannacht."

„Doe dat, jongen," stemde moeder in, „wie weet of je niet met een mooie takkenbos terugkomt."

Vlug stapte Kareltje naar het bos, overal zocht hij en zocht.... tot eindelijk.... nee máár; onder een grote eik lagen een hele boel afgevallen takken.

„Hè," dacht Kareltje, „wat is dát een buitenkansje, 't heeft zeker gestormd vannacht. Of nee, dat kan eigenlijk niet, want dan moesten er onder de andere bomen ook afgewaaide takken liggen. Nee, daar begrijp ik eigenlijk niets van!"

Maar boven in de boom, daar zaten de specht, de ekster, de kraai en het eekhoorntje en die begrepen 't maar wát goed.

En toen op tweede Paasdag overal de Paasvuren ontstoken werden en bij het kleine huisje van Karel en zijn moeder ook een Paasvuur knetterde, wel, toen hadden alle dieren uit het bos maar wat een schik, dat ze nu ook eens iets voor hun vriendje hadden kunnen doen.

„Voor wat, hoort wat," zeiden ze tegen elkaar. En daar hadden ze groot gelijk in! C. ERKENS

AAN HET PAASHAASJE

Paas-haasje
Lief baasje,
Wat zit je daar stil?
Zeg, denk je,
Dat niemand
Je Paas-eitjes wil?

Paas-haasje,
Lief baasje,
Kom, breng ze bij ons?
Bij Jet, Cor
En Jantje,
Bij Annie en Fons?

Paas-haasje,
Lief baasje,
Kom maak ons 'ns blij?
We nemen dan
Heel graag
Jou zelf nog erbij.

SPARLA

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

ONZE PAAS-PRIJS-VRAAG

WAT ANTWOORDDE DE PAASHAAS, TOEN HIJ TERUG WAS VAN ZIJN REIS DOOR NEDERLAND, OP DE VRAAG:

EEN mooi Land

„Hoe vindt U ons land, meneer de Paashaas?"

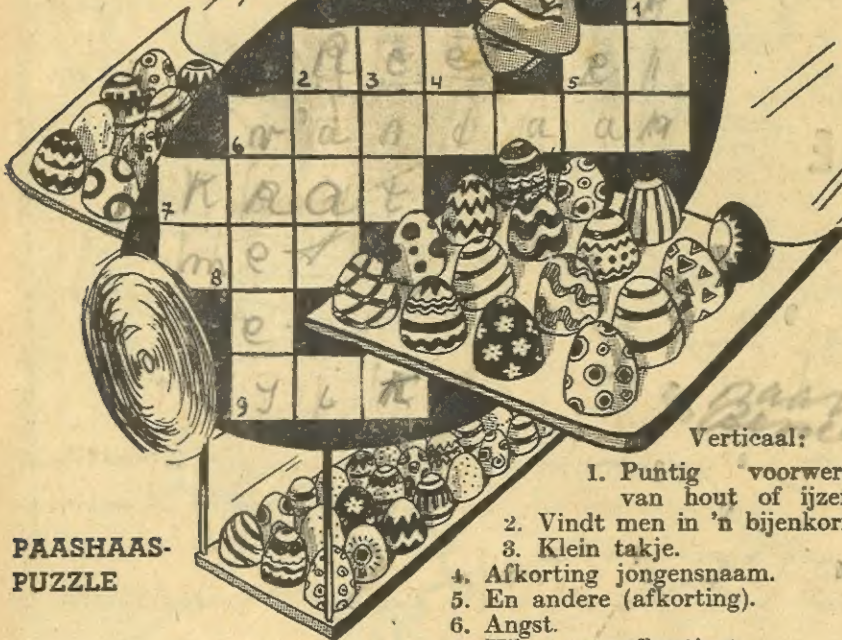
ZIE DE BESCHRIJVING OP BLADZIJDE 7

1 0 7

BONT ALLERLEI

Horizontaal:

2. Edel dier met slanke, dunne pootjes.
5. Komt van de kip.
6. Moeder vroeg: zeg, wáár kom jij . . . . ?
7. Soort kist.
8. Voorzetsel.
9. Klein baardje.

PAASHAAS-PUZZLE

Verticaal:

1. Puntig voorwerp van hout of ijzer.
2. Vindt men in 'n bijenkorf.
3. Klein takje.
4. Afkorting jongensnaam.
5. En andere (afkorting).
6. Angst.
7. Kilometer (afkorting).

Oplossingen vorig nummer

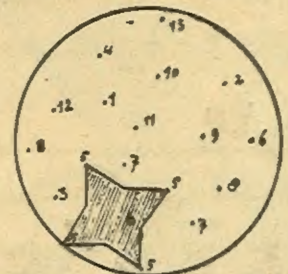
INVULPUZZLE

RAD R		DOOS D	AS A	AAD A	REK R
OOG O	ONS O	RING R		LUS L	A A
EEN E	NEK N		ARM A	LA L	
TOREN T	STOEP S	ADRES A	RIEK R	BEND B	NAR N
	JAAR J	ARK A	MUIS M		INKT I
KAT K	ELF E	RIEM R	EI E	LENS L	SCHROEF S

SOMMENPUZZELTJE

6 + 4 = 2 × 5
4 — 2 = 8 — 6
3 × 2 = 12 : 2
7 — 4 = 2 + 1
6 : 3 = 4 : 2

VIERPUNTENPUZZLE

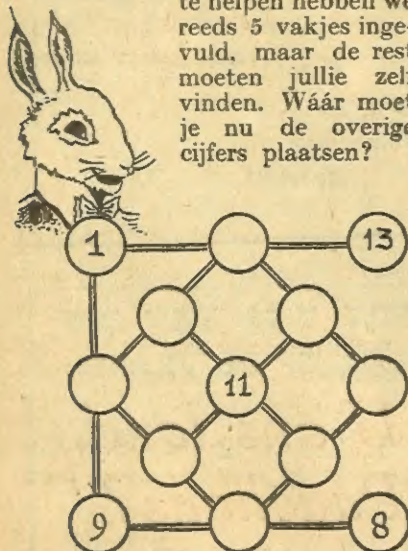

SPREEKWOORDENREBUS 29

Achter het net vissen.

HOE KOM IK AAN 20?

Plaats de getallen van 1 tot en met 13 in de cirkeltjes. maar zó dat je. wanneer je drie cirkeltjes, die in rechte lijn met elkaar zijn verbonden optelt, altijd 20 tot uitkomst hebt. Om jullie op dreef te helpen hebben we reeds 5 vakjes ingevuld. maar de rest moeten jullie zelf vinden. Wáár moet je nu de overige cijfers plaatsen?

WAAR ZITTEN DE TWEE PAASHAASJES?

ZESNAMENPUZZLE

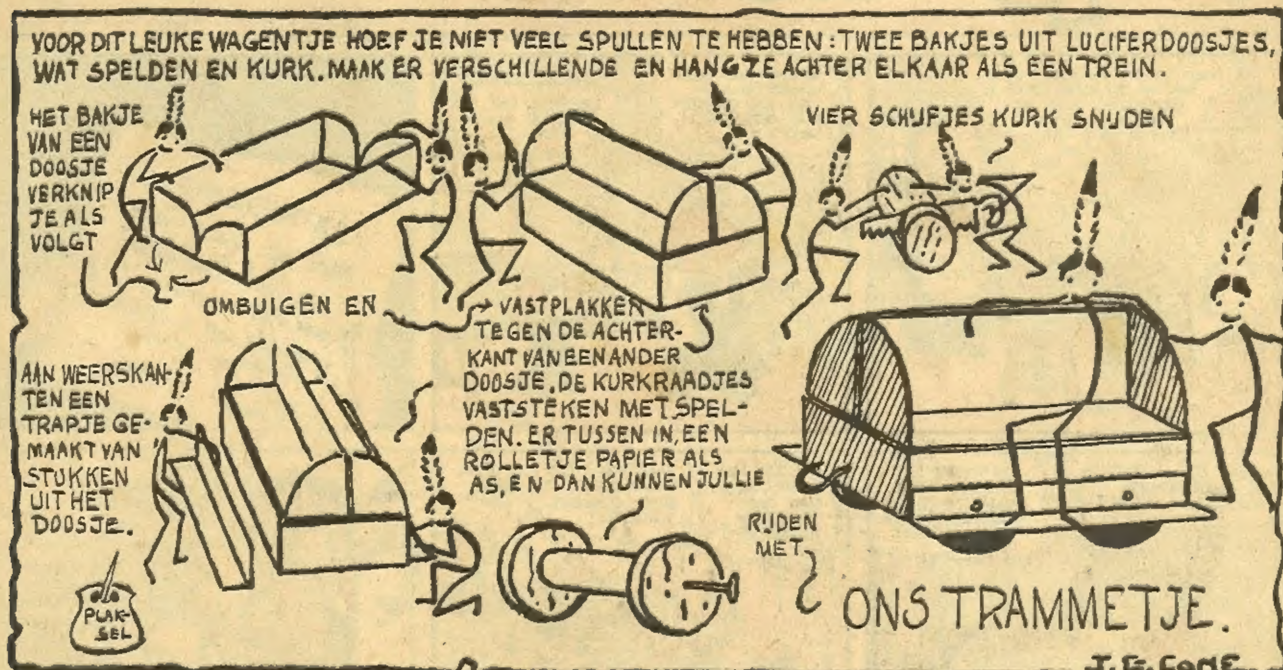

Hieronder volgen zes woordjes, waarvan een bepaald aantal letters niet zijn ingevuld. Jullie moeten die woordjes nu verder invullen door in elk woordje een jongensnaam te plaatsen.

L — — — — spel.
GESC — — — —
ME — — — ORN.
— — — OEMEN.
— — — — LIJN.
VERSC — — — — ING

ONS·KNUTSELCLUBJE·
WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

PAASPRIJSVRAAG (ZIE TEKENING BLADZIJDE 5)

Meisjes en jongens,

DE Paashaas is op stap gegaan. Hij had dit jaar het plan opgevat de provincies van Nederland te leren kennen. Hij begon zijn reis in Noord-Holland en eindigde zijn tocht in Friesland. Hij kwam echter nooit twee keer in dezelfde provincie en in elke provincie liet hij een reuzenpaasei achter met een reuzenletter er op.

Hier komen jullie aan de beurt.

Alle provincies zijn verbonden door een aantal bruggetjes, die de Paashaas gebruikt om van de ene provincie in de andere te komen. Nu moeten jullie alle eieren verzamelen en naast elkaar leggen, maar zó, dat al die letters samen drie woordjes vormen, die het antwoord geven op de vraag: Wat zei de Paashaas? Je begint dus in Noord-Holland en je eindigt in Friesland en wanneer je de juiste weg volgt en achter elkaar de letters neerschrijft, die je in elke provincie vindt, heb je ook het goede antwoord. De Paashaas was buitengewoon tevreden over zijn reis en herhaalde maar steeds: Wel, wel, wel, wat is Nederland toch ... . Die elf puntjes moeten jullie nu maar zélf invullen.

Aan die prijsvraag zitten 100 mooie prijzen vast. Namelijk: 24 eerste prijzen, die een aardige verrassing blijven, en 76 prijzen, waaraan jullie veel plezier kunnen beleven.

Indien er méér dan 100 goede oplossingen zijn, beslist het lot.

Stuur de oplossingen vooral op tijd in, namelijk vóór 20 April a.s. Heb je 'n antwoord gevonden, schrijf dan drie woordjes op een briefkaart en zet bovenaan links: Prijsvraag Sjors, Adresseer aan:

Redactie Sjors,
Nassaulaan 51
Haarlem

Vergeet vooral niet in te sturen vóór 20 April a.s. want wat na die datum binnenkomt doet niet mee. Sluit ook geen andere correspondentie in. Vermeld ook duidelijk, of de oplossing wordt ingezonden door een jongen of een meisje en.... schrijf jullie naam en adres duidelijk.

En nu op stap met de Paashaas. Prettige reis en veel succes. Na 20 April horen jullie zo spoedig mogelijk de uitslag.

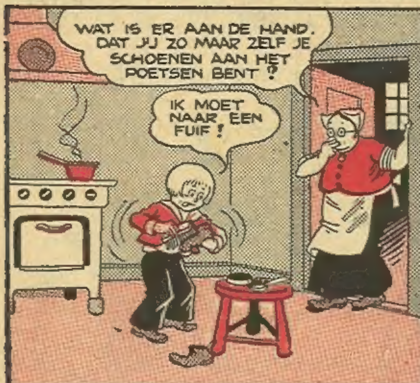
RED. SJORS

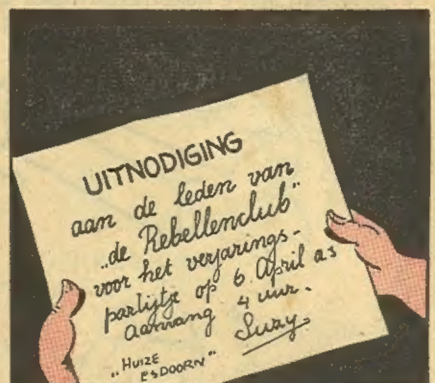
SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

GAAT FEESTEN!

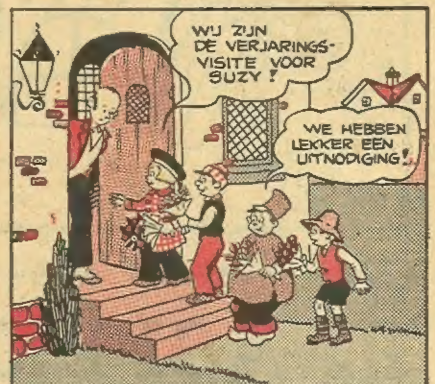

11 0